Eräkerho Kaltion ja Vaasan Ladun hiihtovaellus Haltille ja hiihtoviikko Kilpisjärvelle 24.4 -1.5 2021

Matkakertomus. Kristiina Kukkonen

24.4

1. päivä:

Matkustettiin 2 autokunnalla Kilpisjärvelle. Vaasasta lähdettiin anivarhain ja matkan varrelta poimittiin reissulaisia Merihelmestä ja Kemin rautatieasemaltaasemalta. Torniossa nautimme maittavan lounaan ja jatkoimme matkaa. Lumen määrä lisääntyi mukavasti pohjoista kohti mentäessä ja sääkin oli lupaavan talvinen. Levollinen matkapäivä ankaran pakkaamisen jälkeen tuntui juhlalta.

Yövyimme kaikki Tundreassa mökeissä. Majoitus oli kauniilla paikalla Kilpisjärven rannalla. Kolmen valtakunnan tuntureiden silhuetit näkyivät komeina. Ruokailimme vielä illalla runsaan noutopöydän antimilla.

25.4

Metsähallituksen luvalla saimme käyttää huoltomoottorikelkkaa. Pekka kuljetti varusteemme yöpaikasta toiselle.

Vaellusryhmä koostui 11 hiihtäjästä ja vietimme 5 yötä Metsähallituksen vuokratuvissa.
Aloitimme hiihtourakkamme täydellisessä talvisessa ja aurinkoisessa kelissä. Saanatunturin silhuettia seuraten hiihtelimme Saarijärven tuvalle lepotauolle. Hiihtoreitti oli nyt tavallista pidempi, koska Norjan rajaa ei ollut koronapandemian takia lupa ylittää, ei edes hiihtämällä. Nousimme Kuonnarjohkan majalle mainiossa säässä.

Illan spektaakkelin järjesti rohkea varjoliitelevä lumilautailija. Varjo antoi vauhtia ja laskija kiisi rinnettä poikittain ja alas melkoisella vauhdilla pomppien ja liidellen.

26.4

Varhain aamulla suuntasimme matkamme Meekonlaakson kautta aina Haltin uudelle kämpälle saakka.Toisen päivän hiihtomatka on pitkä ja nousua reitillä oli useampia satoja metrejä. Onneksi lumitilanne on mainio ja vasta aivan Meekon laakson lähellä tapasimme sulaa maata. Porotokka käyskenteli raukeasti Saivaaran suunnalla. Laakso on yksi Suomen kauneimmista, ja nyt melko luminen ja talvinen. Lumi kantoi hiihtäjää ja ”tikkutieltä” voi mainiosti välillä poiketa myös omalle reitille. Jotkut poikkesivat kauniin Pitsuskönkään ja porokylän suunnalle. Paljailla kivillä oli mainiota istuskella lepotauoilla ja samalla aistia lähestyvän kevään tunnelmasta. Tiaiset keikistelivät iloisesti lämpimillä pälvillä.

Pitsusjärven tuvalle keräytyy Haltin huiputtajia, retkeilijöitä ja pilkkijöitä ja sinne tullaan myös tapaamaan tuttuja. Jatkamme yhä ylemmäs, ja iltaa myöten tuuli yltyy ja lumisade piiskaa kasvoja. Etenemme tikulta tikulle ja viimein Haltin mökki näkyy.

Illan makuelämys oli paistettu rautu. Kalaa saimme Meekolta sympaattiselta ja ahkeralta kalastajalta.

27.4.

3. päivä oli varattu Haltin valloitukselle. Huipulle pääsee merkittyä reittiä pitkin. Lähdimme liikkeelle lumikengillä, taisi joku mennä suksellakin. Pääsimme tuulesta huolimatta aurinkoisessa kelissä matkaan, mutta taivas kuitenkin pilvistyi ja vinha tuuli lisääntyi. Näkyvyys oli noin 2 kepinväliä, välillä maisemaa aukeni hetkesi pidemmällekin. Laitoimme huipulla nimet kirjaan, otimme valokuvat toistamme ja onhan se voittajafiilis, kun tänne asti on päässyt. Kyltit kertoivat, että Norjan rajaa ei täälläkään saa ylittää.

Tulomatkalla intouduimme oikaisemaan mökille pois tikkutieltä. Yhtäkkiä meidät yllättää sakea lumipyry: saamme kokea miltä tuntuu oikea ”white out”; emme näe muuta kuin valkeaa, aurinko häipyi näkyvistä, sen avulla ei voinut suunnistaa. Ehdimme ottaa kompassisuunnan ja GPS laitteesta näimme mökin sijainnin, se oli 1,2 km päässä. Mökki löytyi, mutta sen opimme, ettei tikkutieltä kyllä kannata kevyin varustein kovin kauas poistua.

Illalla ryhmämme pilkkijät lähtivät narraamaan Haltinjärven Wanhaa Wiisasta mahtirautua. Wiisas veti kuitenkin voiton ja jäi onnellisena polskimaan paksun jääkerroksen suojaan.

28.4.

Paluumatkalla 11 hengen ryhmämme jakautui 2 ryhmään. Toiset suuntaasivat Meekolle ja kävivät illalla Saivaaralla, toiset jäivät vielä Pitsukselle yöksi. Yksi reipas kävi iltahiihdolla Pitsukselta hotelli Urtaksessa. Pilkkiporukka jatkoi kalan narraamista.

Illalla saimme tuvalle yllätysvieraaksi ihan oikean paikallisen poromiehen. Kuulimme tovin mielenkiintoisia, runsaalla huumorilla höystettyjä tarinoita poronhoidosta ja saamelaisesta elämänmenosta aina 40 luvulta nykypäivään.

Iltayön pilkillä saimme saaliiksi raudun, jonka juhlallisesti paistoimme yöpalaksi.

29.4

Aamusella rajamiehet toivat sanaa, että iltapäivälle oli luvattu voimakkaita myrskytuulia. Huoltokelkka poimi meidät muutamat hiihtäjät pitkän päivämatkan varrelta kelkan kyytiin, pois myrskyn jaloista. Useimmat kuitenkin hiihtivät urheasti ankarassa vastatuulessa Kuonnarille. Puuskissa tuuli oli purevaa ja voimallista.

Illalla juhlistimme reissua yhteisillä lettukesteillä.

30.4

Aamulla pääsimme lähtemään paremmassa, mutta edelleen tuulisessa säässä.Päivä oli kaunis ja tunnelmallinen; rinteillä liikkui rauhallinen porotokka ja pulmusparvet lehahtelivat lentoon. Päivän piristyksenä tapasimme Venla- palkitusta Erätulilla ohjelmasta tutun Äijä-koiran. Fanikuvat mukanamme palaamme Kilpisjärven kylälle keväisessä säässä.

Juhlimme vapunaattoa nauttimalla kauan kaivatusta saunasta ja ylellisestä ulkoporealtaasta. Hotelli Tundrean illallinen oli todella runsas ja kyllä poronkäristys maistuikin onnistuneen vaelluksen päätteeksi. Majoituimme mökeissä viimeisen yön.

1.5

Varhaisen aamiaisen jälkeen lähdimme kotimatkalle. Paluumatkalla pysähdyimme Torniossa lounaalla.

Jaoimme kokemuksiamme ja niin kuin aina, aloimme jo suunnitella seuraavia retkiä ja seikkailuja.